

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial Library City
Cor. Pritchard Ave. and McGill
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

РІК VII. Ч. 136. ЧЕТВЕР, 12 Листопада 1925.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, NOVEMBER 12th, 1925. No. 136. VOL. VII.

Французькі війська укріплюють Дамаск зі всіх сторін.

Французи надіються облоги міста й вислають з Дамаску всіх мешканців, які лише можуть вийти.

ДАМАСК, Сирія, 10. листопада. — Французькі війська укріплюють Дамаск зі всіх сторін перед облогою повстанців. Всіх мешканців, що можуть вийти, вислають з міста, щоб як найменше число залишилося голодувати на випадок, як Дамаск буде в стані облоги. Повстанці окупували Дамаск зі всіх чотирьох сторін. П'ятого листопада друзі успішно заатакували Французів в Айн Газалі й Мосейфрі. Французи потерпіли великі втрати й відступили. Далше друзі наступають в напрямі східного Лебанону, щоб злучитися з повстанцями, що біють там Французів. Колонна повстанців на півночі

зближається до Баальбеку, де французький гарнізон є невислабляючий.

КОРАБЛІ АМЕРИКИ ПРИБУЛИ ДО БЕЙРУТА.

ЛОНДОН, 10. листопада. — Прибуття до Бейрута двох американських воєнних кораблів викликало серед французьких властей погане враження. Таку відомість приносить депеша з Бейрута до "Морнінг Пост". Французи толкують присутність американських міноносців як ознаку, що уряд Злучених Держав не має довіри до французької адміністрації в Сирії.

Втікачі кажуть, що Дамаск занятий повстанцями.

Повстанча війна проти Французів в Сирії розвивається на велику скалу й відносить успіхи.

ЕРУСАЛИМ, 9. листопада. — Прибувши з Дамаску втікачі кажуть, що повстанці окупували місто. Ця вістка не є однакою потвердження з інших жерел і її треба брати з застереженням. Втікачі далше кажуть, що в Дамаску наложено строгу цензуру. Про це подавали також депеші з самого Дамаску. Повстанча війна проти Французів в Сирії розвивається на велику скалу й має успіхи.

Щоб розділити французькі війська, повстанці перетинають комунікацію в окупованій території між Дамаском і Гомсом. В теперішній час головна сила повстанців є коло брэм Гомсу і Баарбек Ріаку. Якшо ці центри будуть окуповані, то французькі війська в Алеппо, Дамаску й Гаурані будуть ізольовані від головної квартири й одні від других.

За один місяць убито 8,585 французьких жовнірів.

ПАРИЖ, 6. листопада. — Прем'єр Пенлеве обороняв вчора в парламенті політику уряду відносно Сирії і добився того, що послі 400 голосами проти 39 згодилися відложити дебату над положенням в Сирії до часу, коли приїде до Парижа генерал Серейя. Парламент згодився, що дебата має бути відновлена 20. листопада. Пенлеве ще раз подав офіційні числа про французькі

втрати в Сирії від часу, як Франція прийняла мандат Ліги Націй. Він сказав, що від 1920 року ці втрати виносили 6,622 вбитих, померлих від слабостей і загублених. В це число є вже включені тубільчі жовніри на французькій службі. Між 15. липнем і 15. серпнем, сказав Пенлеве, убито 8,585 французьких жовнірів. (Правдоподібно тут є включені жовніри, убиті в Сирії і Мароко.)

Де Жувеналь іменованій високим комісарем в Сирії.

ПАРИЖ, 7. листопада. — Сенатор Енрі Де Жувеналь, головний редактор "Матіну", зістав нині офіційно іменованій французьким високим комісарем в Сирії на місце генерала Серейя, якого усунуено недавно з того уряду за його невідповідну адміністрацію. ПАРІЖ, 7. листопада. — Виданий урядовий комунікат каже, що Французів в Сирії евакуували Мусейфрі, великий

французький укріплений табір, що лежить на полудне від Суаді на території друзів. ФРАНЦІЯ ВИШЛЕ 50,000 ВІПСЬКА ДО СИРІЇ. ПАРІЖ, 5. листопада. — З достовірних жерел повідомляють, що французький генеральний штаб робить приготування до висилки 50,000 війська до Сирії, для здавлення повстання друзів і Арабів.

Протиіталійські демонстрації в містах Югославії

ДЕМОНСТРАНТИ НАПАДАЛИ НА ІТАЛІЙСЬКІ КОНСУЛЯТИ І СКЛЕПИ, ПАЛИЛИ ІТАЛІЙСЬКІ ПРАПОРИ І БИЛИ ІТАЛІЙСЬКІ КУПЦІВ. — ДЕМОНСТРАЦІЮ СПРИЧИНІВ НАПАД ІТАЛІЙСЬКИХ ФАШІСТІВ НА ЮГОСЛАВСЬКИЙ КОНСУЛЯТ І СЛОВІНСЬКУ ГАЗЕТУ В ТРІЄСТІ.

ВІДЕНЬ, 10. листопада. — У Відні багато італійських фашистів в Триєсті напали на югославський консулят і редакцію словінської газети "Єдність", в різних частях Югославії відбулися в неділю протиіталійські демонстрації. Підчас демонстрацій палено італійські прапори і роблено напади на італійські консуляти та приватних італійських горожан. В столиці Білгороді протиіталійські демонстрації між котрими були студенти, напали на італійський консулят, дістали прапор і спалили його, а пізніше знищили на публічній площі другий італійський прапор. В Спаято демонстранти

знищили багато італійських склепів, а їх власників побили. В Загребі хорватські студенти університету облягли італійський консулят, дістали італійський прапор і совали його по болоті а потім спалили. Облога консуляту трвала 12 годин, і остаточно поліція розігнала демонстрантів. Демонстранти називали югославського міністра закордонних справ Нічича зрадником, так як він погратулював Муссоліні з приводу того, що він уникнув руки убійника. Напад фашистів в Триєсті був викликаний тим, що словінська газета "Єдність" помістила статтю, в якій заявила, що історія про заговор на життя Муссоліні є видумкою.

Будуть лише одні доповнюючі вибори.

ОТТАВА, 10. листопада. — Прем'єр Кінг оповістив, що перед скликанням парламенту в грудні будуть лише одні доповнюючі вибори, а це в окрузі Бегот, де пару днів тому назад помер ліберальний посол Дж. Е. Марсіал. Кінг не заявив, чи він буде кандидувати в тому окрузі, одначе загалом уважають, що прем'єр кандидувати не буде. В такому випадку міністер справедливости Лапойнт буде правдоподібно заступником прем'єра в парламенті, а самий Кінг не буде мати права забирати голосу в дебаті ані голосувати.

Раковський і Красін мініюються постами?

ЛОНДОН, 6. листопада. — З приводу виїзду Раковського до Парижа тут заявляють, що він буде радянським амбасадором до Франції на місце Леоніда Красіна, а Красін прибуде до Лондону і буде радянським амбасадором до Англії на місце Раковського. Таким чином обидва радянські дипломати поміняються би своїми постами. Чи ця вістка є правдива, покищо невідомо.

Трамвай убив 75-літню старушку.

Минулого вівторка перед полуднем, саме напроти ситі-гол, трамвай переїхав на смерть 75-літню старушку Е. Дж. Монгомери. Мотореїна Вільяма Лінча, який керував трамваем, забрано на поліційну стацію, одначе по зложенню вияснення випущено на волю.

Держави визнали новий уряд Персії.

ТЕГЕРАН, Персія, 10. листопада. — Представники всіх закордонних урядів формально визнали новий перський уряд під проводом Різа Хана. Прем'єр Різа Хан перебрав владу, коли парламент скинув шаха з престолу.

Робітничо-селянський з'їзд у Франції.

В Штрасбурзі відбувся з'їзд робітників і селян провінцій Ельзасу і Лютарингії. На з'їзді було присутних 700 робітничих та селянських делегатів. Всі резолюції з'їзду ухвалив одностайно. З приводу питання про народонаселення провінцій з'їзд поставив низку вимог французькому уряду, які останній мусить негайно задовольнити. Серед вимог є розділ про адміністративну автономію Ельзас-Лютарингії та про надання населенню права на самовизначення. На з'їзді вибрано комітет акцій і вирішено приступити до підготовки загального страйку, день якого поручено проголосити комітетові акції.

Італія готова перепросити Сербів.

БІЛГОРОД, Югославія, 10. листопада. — Не чекаючи на дипломатичний протест зі сторони югославського уряду, Італія заявила готовість перепросити Югославію й дати відшкодування за шкоди, спричинені фашистами югославській власності в Триєсті. Мова йде тут про напад фашистів на югославський консулят і редакцію словінської газети в Триєсті.

РИМ, 10. листопада. — Італійський уряд зажадав від югославського уряду задоситьчинення за недільні протиіталійські демонстрації в Югославії і за плагіація та нищення італійських прапорів в різних містах Сербії, Кroatії і Славонії.

Румунський комуніст помер на голодовому страйку.

ВІДЕНЬ, 16. жовтня. — У Дофтанській тюрмі в Румунії помер румунський комуніст Макс Гольдштайн, який через 50 днів був на голодовому страйку на знак протесту проти неадекватного поведіння тюремної влади. Гольдштайн був засуджений на досмертну в'язницю за участь в заговорі проти румунського сенату в 1921 р.

На сороковий день голодівок Гольдштайн, на просьбу товаришів, годився був припинити голодівку. Одначе тюремна адміністрація відмовилася дати йому поживу, кажучи: "Хай Гольдштайн провадить голодівку до кінця".

Знову заговор на короля Румунії.

Депеші з Румунії до Відня доносять, що румунські комуністи планували вбити румунського короля Фердинанда, як він вертав з ловів. Жандарми війська звели з комуністами бій, в якому одного жовніра й одного жандарма ранено. Остаточо військо зловило комуністів, які були озброєні в револьвери й ручні гранати.

Кілько в повичому звідомленню є правди, а кілька видумки, годі покищо сказати. Відомим лише фактом є те, що комуністи в ніякій країні не уживають проти нікого індивідуального терору.

НАШІ БАТЬКИ Й ДІДИ жили в неспокій, бо були темні, запіті і забиті! Ми, молодше покоління, пішли вперед і замість горілки — просвічемо свій ум, щоб не бути загубленими рабами. Хочемо бути рівними, хочемо бути культурними, хочемо бути вільними. Нашим провідником і оборонцем є робітничо-фермерська

Баварські монархісти планували державний переворот.

Хотіли захопити владу в Баварії в порозумінню з урядом, одначе останній не згодився на цю пропозицію.

БЕРЛІН, 10. листопада. — Помимо заперечень баварського і федерального урядів, демократична преса надрукувала сенсаційну новинку про те, що бувший князь Рупрехт пробував захопити баварський уряд. "Франкфуртер Цайтунг" каже, що головні дорадники князя Рупрехта, граф фон Зоден і генерал Меле, старалися вивідати від баварського уряду, що він думає про їх план. Як подає демократична преса, ген. Меле утворив військовою організацію, яка мала до-

могти в переведенню державного перевороту. "Франкфуртер Цайтунг" заявляє, що пропозиції князя Рупрехта були так холодно прийняті, що не було ніякого сумніву, що всяка спроба державного перевороту в Баварії була би стріпула опір зі сторони уряду, і тому пуч занехано. Монархісти планували переворот і звернулися в цій справі до баварського уряду на тій підставі, що багато членів того уряду є явними сторонниками монархізму.

Війська Чанг-Цо-Ліна відступають на цілому фронті.

Жовніри застріляли команданта п'ятої дивізії і тяжко ранили головного команданта армії Чанг-Цо-Ліна.

ЦІНГ-ТАО, Китай, 11. листопада. — Війська манджурського генерала Чанг-Цо-Ліна відступають на цілому фронті в наслідок того, що до Гучуова прибули війська губернатора провінції Гонан, який є союзником генерала Ву-Пей-Фу, провідника руху проти Чанг-Цо-Ліна в долині Янґце. Війська провінції Гонан скоро наступають і знаходяться близько Цінану.

Чанг-Цунг-Чанг, командант військ Чанг-Цо-Ліна, був тяжко раниений своєю прибличною сторожею, яка хотіла його убити. Командант п'ятої дивізії був застрілений своїми власними жовнірами. Місцеве населення дуже стурбоване вісткою, що до Цінг-Тао зближається 20,000 манджурського війська. Банки й склепи забезпечуються перед приходом війська.

Моряки Великої Британії остають дальше на страйку.

ЛОНДОН, 5. листопада. — Страйк британських моряків триває далше й наносить велику шкоду британській торговлі.

В портах Австралії, Індії й Полудневої Африки стоїть безчинно в наслідок страйку більше як 100 британських кораблів. Корабельна комунікація між Великою Британією і її домініями зовсім дисорганізована.

Страйк моряків причинився також до зросту безробіття у Великій Британії в наслідок здержання експорту до доміній. Страйкері рішили не вертати до праці, поки компанії не сповнять їх домагань. Страйк триває вже більше як два місяці.

Держави згодилися дати Китаєві цілову автономію.

ПЕКІН, Китай, 4. листопада. — Всі держави, заступлені на китайській ціловій конференції, прийняли в принципі тарифову автономію для Китаю і делегація Злучених Держав предложила перед комісією, що розбирає справу автономії, детальний план, як увести автономію в життя не пізніше чим 1. січня 1929 року.

Китай, через дра. С. Т. Ванга, голову автономної комісії, прирік скасувати лікві абото датовок на міжпровінційну торговлю перед 1929 роком. Цілову автономію будеса вво-

дати в життя поступенно через признавання Китаєві певного відсотку цла, яке побирають закордонні держави. СКИНЕННЯ ПЕРСЬКИЙ ШАХ МАЄ З ЧОГО ЖИТИ. ПАРІЖ, 2. листопада. — Молодий перський шах, який має тепер 27 років, каже, що не дає про те, що перський парламент скинув його з престолу, бо він вивіз з Персії всі свої дорогочинності вартості 400 мільонів доларів і має з чого жити.

ТИСЯЧУ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТ В МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ ДЛЯ **"У. Р. В."**!

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавнче Товариство, Імпорироване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Фрічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПРОТИРОБІТНИЧЕ ОБЕДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПАНСЬКИХ АГЕНТІВ.

УКРАЇНСЬКІ ПАНСЬКІ АГЕНТИ В РОСПУЦІ.

Успіх робітничих кандидатів в північному Вінніпегу під час місцевих, провінційальних і домінійальних виборів, особливо за останніх кілька років, та упадок впливу торговельно-промислових агентів і виборчих гнєв капіталістичних партій поставив останніх в розпучливому положенні.

Пані-ж даром не хотять платити своїм наймитам і вимагають від них, щоб вони краще й спритніше обманювали робітників, щоб відбивали від робітничих кандидатів для панських ті гроші, за які їм платять. І що вже вони не робили, яких поділ шукать та брехню проти робітничих кандидатів не вживали, а все це йшло на дармо, бо українські робітники пізналися на брехні й обманстві і дивляться на панських нагачів з презирством.

ПРОТИ УКР. РОБ. КОМУНІСТИЧНОГО КАНДИДАТА.

Одним із їхніх "аргументів" проти робітничих кандидатів в минулому було те, що цей або той робітничий кандидат Жид, або Англієць. "Чому — казали вони — ті робітничі організації не ставлять України кандидатом? Не рахують за нами. Коли-б так ставили Україну, то ми всі похитали-б його". Отакі снівали, а в той сам час закликали голосувати на буржуазних кандидатів, не вважаючи на те, що вони теж не Українці, тільки Англієць або Жиди.

Але прийшов час, що поставлено робітничого кандидата України. Що-ж роблять тоді панські агенти? Пішли, шельми, на новий викрут. "Він — кажуть — комуніст і через те не Українець". Отже після їхнього крутарства можна Українця бути консерватом або лібералом і не втрачати свого українства, але хто стане борцем за робітничі інтереси комуністом, той вже не рахується Українцем. І полетіли вони роєм з панськими пособниками на боротьбу проти українського робітничого комуністичного кандидата. На допомогу їм пішла вся українська протиробітничка преса. Пішли в рух-негідні способи боротьби, гідні брехні й наклепів.

А які були наслідки? Український робітничий комуністичний кандидат за кожним разом діставав більше голосів і минулого року бракувало менше чим дві сотки голосів до його вибору. Це було доказом, що українські робітники чим раз краще пізнавали українських панських агентів і плевали їм в вічі. Правда, що вони встигли ще забламутити декого з мало-свідомих робітників і тим перешкодили виборам нашого кандидата, але це не більше переконало українське робітництво про шкідливість їхньої роботи.

НОВА ТАКТИКА ПАНСЬКИХ АГЕНТІВ.

Вислід останніх виборів перелякав українських панських агентів. Вони побачили, що свідомі українські робітники й робітничі північного Вінніпегу таки вирішили, разом з свідомими робітниками інших національностей, вибрати українського робітничого комуністичного кандидата на адвермана до міської ради. Щоб цьому перешкодити, вони рішилися в який-би то не було спосіб розбити українські голоси.

Самі вони, звичайно, ніколи не виступають отверто як панські буржуазні агенти, вороги робітничих інтересів. Вони скриваються за "українське всьцуну" і при тім послуговуються для виконання своїх плянів часом і невинними людьми. На цей раз панські агенти з табору патентованих патріотів вирішили поставити свого кандидата проти українського робітничого кандидата г. М. Поповича, якого номінувала Комуністична Партія Канади, виключно для того, щоб не допустити до його вибору, якщо це вдається, та адемонструвати перед панами капіталістами, що не всі українські робітники північного Вінніпегу противляться капіталістичному визиску і пануванню, що є це невідомі робітники, на яких ці панські агенти мають вплив.

Щоб обманути невідомих, вони кажуть, що ніби-то хотять показати панам, що не всі Українці комуністи. Але це тільки дурнівський підступ, на який жадного думаючого чоловіка не зловини. Не тільки пані, але всі тямучі люде розуміють, що не всі ті, що голосують на даного кандидата належать до той партії, що той кандидат належить і при тім ніколи не казав, що Комуністична Партія має поверх дві тисячі членів, бо П кандидат дістає тільки голосів під час останніх виборів, або що Независима Партія Праці має чотири тисячі членів, бо П кандидат Гупс дістає тільки голосів. Ніхто не каже й не може сказати, що всі Українці в північному Вінніпегу є комуністи, і пані про це прекрасно знають, бо коли-б так було, тоді не було-б між тутешніми Українцями українських нагачів, торговельно-промислових агентів. Вони самі є найкращим доказом, що не всі Українці є комуністами.

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРЕДСТАВНИКІВ УКР. ТОВАРИСТІВ.

Що-б ахось вийти з своїм плямом перед людем, скликано було конференцію представників різних українських товариств, братів і політичних клубів. Для того використано деяких одиниць з українських товариств, що зовсім щиро дувають про яесь порозуміння в справі виборів. На конференцію запрошено і українські робітничі організації.

В запрошеннях, що їх доручено день перед конференцією, сказано було, що кожна з запрошених організацій може вислати двох делегатів а часопинок по одному. На конференції мали бути присутні тільки уповноважені делегати. Тимчасом на са-

мій конференції, що відбувалася в Народному Домі, зібралася чуті не певна саяа людем, переважно членів Народного Дому, а делегатами за деякі організації стали себе назначувати там такі в саяі присутні поодинокі люде, бо виявилось, що уповноважених делегатів від тих організацій не було. Всі часопинок прислали по одному представникові, а "Український Голос" два. Ніхто з делегатів, за винятком представників робітничих організацій, що гуртуються в Укр. Роб. Домі, не мав ніякої посвідки ані доказу, що його хтось вибрав чи назначив на конференцію. Але це не перешкодило патріотичній машині почати свою роботу.

ВИКЛЮЧЕННЯ ЗАПРОШЕНИХ І УПОВНОВАЖЕНИХ ДЕЛЕГАТІВ.

Після вступних заміток голови комітету, що скликав конференцію, на виеок Свістуну вирішено виключити з конференції чотирох делегатів від запрошених українських робітничих товариств з Іст Килдонау, хоч це не був одобрений список тих делегатів, що мали-б право брати участь в конференції і голосувати. Над виеокм Свістуну голосували й такі, що зовсім не мали ніякого права голосувати. Відтак вирішено, що всі проі внесені на список уважаються делегатами, хоч наприклад, адвокат Дик пару разів заявляв, що він не є делегатом від жадної організації.

Для кожного, що був там присутний, було ясно, що це не є дійсно конференція представників різних українських організацій, тільки штучно й напильку створена шопка. Отіх так званих делегатів не вибирало членство ні-одної організації і не давало їм уповноваження займатися такі або інше становище в справі виборів. Навіть далеко не всі ті, що там були, були призначені зарядями своїх організацій. Цего не можна було зробити за один день.

ПРОТЕСТ ДЕЛЕГАТІВ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

Проти цієї шопки запротестували делегати організацій, що гуртуються в обох Українських Робітничих Домах. Вони заявили, що не мають нічого проти того, що є присутні люде поза делегатами, але чому про це не повідомлено робітників членів в Укр. Роб. Домі, Інституті Просвіти і Читальні Просвіти, чому їм сказано, що на конференцію поза делегатами ніхто не буде допущений. Вони за тим, щоб як найширший загаль українського робітництва, що найменше того, що організоване по різних товариствах, рішав про таку важливу для них справу. Вони протестують проти виключення уповноважених делегатів запрошених робітничих організацій, а одобрення будім-то представників зовсім не існуючих організацій, таких як якийсь Гоманський Комітет, Консервативний Клуб то-що.

Уважаючи що патріотичну шопку насміхом-глумом над українськими робітниками північного Вінніпегу, делегати від робітничих організацій з Укр. Роб. Дому відказалися брати в ній участь і всі вийшли з саяі.

НОМІНАЦІЯ КАНДИДАТІВ.

Коли вийшли делегати організацій, що гуртуються в Укр. Роб. Домах, тоді вже порозважувалися язики проти робітників і комуністів. Говорили панські агенти, що мусять доказати своїм панам, що українське робітництво північного Вінніпегу покірний народ, що проти панів капіталістів лихого слова не скаже, хоч йому кілки на голові теши. А щоб це доказати, вирішили поставити свого кандидата проти т. М. Поповича.

Цим поставленим ним кандидатом є адвокат Д. Якиміцак, вибраний під час останніх манітобських виборів фармерським голосами послом до провінційального парламенту, що завжди в тому парламенті виступав проти всіх пропозицій і законопроектів робітничих послів, що були зроблені в інтересах робітничої класи, а тим самим і в інтересі робітників Вінніпегу. Його наймовірніо дурним виступам проти робітництва в провінційальному парламенті дивувалися навіть неробітничі послі. Такого кандидата висунули українські "пані" проти українського робітничого комуністичного кандидата.

З думкою про те, що Якиміцака ставлять тільки для того, щоб не допустити Поповича до вибору, ніхто не крився. Наоборот, на другий день в англійській газеті "Winnipeg Tribune" подана подібна заява. Вони всі знають, що про вибір їхнього кандидата не може бути й мови, але сповняють свій "патріотичний обовязок".

Крім Якиміцака, поставлено ще й Б. Г. Комана, кандидата на адвермана до доповнених виборів, що відбудуться для заповнення місця опороженого А. А. Гупсом. Адвоката Арєніча номінувано кандидатом на шкільного троста, але він застеріг собі час до надумання.

КАНАДІСЬКА ПЕТЛЮРІВЩИНА.

Після вибору кандидатів панські "пані" завивали до боротьби проти комуністів і не затавали повбювання, що то буде тяжка боротьба, бо комуністи добре організовані а робітники не схотять панського протиробітничого кандидата пошарити. На це Свістуну порадиш, щоб покликати на допомогу Польків і Німців, розуміється не польських і німецьких робітників, тільки таких-же самих панських "панів". Вирішено, отже, вдатися в цій справі до Польків і Німців. Чи не петлюривщина в Канаді?

Все це заздальгидь було уявляване, бо "Укр. Голос", що друкувався в понеділок (того-ж дня конференція раду радил, але аж в ночі) а у вівторок вже був доручений почтою читачам у Вінніпегу, помістив новинку про номінацію вище згаданих кандидатів. Все пішло як по маслі. Осталось тільки перекопати українських робітників північного Вінніпегу, щоб вони повірили Свістунам, Бонівським, Кривецьким, Якиміцакам і їм подібним, що все те робиться для їхнього добра.

УКРАЇНСЬКЕ РОБІТНИЦТВО ВИРІШИТИ.

Усі ці пляни і вирішення українських панських агентів можуть мати значіння і бути потіхом на деякий час тільки для них самих. Саму-ж справу вирішить українське робітництво під час виборів. Це й буде одинокі важне рішення. Панські агенти можуть обманювати себе своїми рішеннями, але не обманять українських робітників і робітниць північного Вінніпегу.

Вже там таки на самій тій конференції, так між делегатами як і між гостями, були чесні одиниць-робітники, що пригядуючися машині агентів і прислухаючися їхнім протиробітничим нападам, висловили відтак своє повне педволення. "Панам нам пхавуть, що ніколи нічого для нас доброго не зробив" — в голос заявив один з присутних і то не комуніст.

Ми віримо, що панські агенти дуже помиляються, коли думають, що українські робітники й робітничі північного Вінніпегу дадуть себе одурити і стануть агентам допомагати, щоб вони в панів засяки й охляпів не втратили. Ми певні, що в день виборів українське робітництво північного Вінніпегу дасть панським агентам належну їм відповідь і науку.

Товаришу Робітнику! Не забувай, що твоя одинокі газета в Канаді — "Українські Робітничі Вісті" — видається лише за твої гроші і інших таких самих, як ти. Памятай, що твоя газета від нікого не надіється помочі, лише від тебе. Тому при саяій передплаті і сядьки зможеш на пресовий фонд, а цим сповниши саяій найголовніший обовязок!

ЗРАЗОК "КУЛЬТУРИ" "УКР. ГОЛОСУ".

Всім відомо, що п. Д. Д. Лещинши на сторінках "Укр. Голосу" ч. 41 з 14. жовтня 1925 р. помістив був статтю п. н. "Мельничук і Шеремета" і що я написав відповідь на цю статтю, яка друкується по сьогодні на сторінках "Укр. Роб. Вістей". Щоби кіншево доказати неправдивість тверджень п. Д. Д. Лещиншина, я написав відповідь обширну, на основі історичних документів і доказую свідомо брехню Д. Д. Лещиншина не словами, а фактами. Для висвітлення такої важної справи, за малою однією статтю. На одну статтю може дозволити собі тільки той, хто порожнини, на нічому не опертими словами, роскидає на правую й ліву, як колишє петлюривський своїми гривнями.

Однак не втерпів "Український Голос" до кінця моєї відповіді. Видко, що весті полекіку в чесний і культурний спосіб він не може, коли не дїждавши кінця, накідається на мене в останньому числі з 11. листопада просто вичаю, простацькою лайкою. В статті на редакційній сторони, "Укр. Голос" під наголовком "Хулїганство", не тільки повторює брехню Д. Д. Лещиншина, але приписує мені це, чим саяій воює. Та цим він тільки виставив сам собі свідомо культурної нездорівости. Я переконаний, що навіть в найнищій бруківній пресі саяі, з якою ніхто поважно не рахується, не найдеться ніколи такого грубого і простацького способу писання, як в "Укр. Голосі" ч. 45, з 11. листопада. Тисячі читачів мають змогу від тижнів читати мою відповідь Д. Д. Лещиншиному на сторінках "Укр. Роб. Вістей" і ніхто не скаже, що тон моєї відповіді такий простацький і хулїганський, як остання стаття в "Укр. Голосі". Я спокійно, в імя правди, опрокидаю фактами кожну брехню Д. Д. Лещиншина, звичайно покликуюсь на джерело, подаю дані, назви місцевостей і імена людем, які можуть potwierдити мої слова і ані в одному місці не накідаюся ані на Д. Д. Лещиншина, ані на "Укр. Голос" з такою низькою й базарною лайкою, як це робить в останньому числі "Укр. Голос" проти мене. Люде, які живуть довше в Канаді, шідком не дивуються такому способу полекіки, але для мене, чоловіка, що вперше в життю зустрічається з такими брудними нападами друкованими на сторінках періодичної газети, що є органом українського національного табору в Канаді, таки дивно. Читав я і читаю пресу різних народів, як Німців, Чехів, Польків, Росіян-емігрантів і ин., так американську, як і європейську, але таких "перлинь" вуличної слюветности, як в "У.Г." я не зустрічав ніде. А там-же теж ведуться полекіки, ведуться спори над ріжними питаннями, боряться проти себе ріжні противники, але ніколи ця боротьба не виходить поза границі людської приличности. І коли українські націоналісти в Канаді не мають вже між собою людем, які могли-б звернути редакції свого органу увагу на культурний спосіб писання, тоді дуже біди ті націоналісти. Як не як, а "Укр. Голос" виходить таки на українській мові і претендує на виховувача українського народу.

Як-що "Укр. Голосові" залежить на тому, аби цілковито висвітлити спірне питання про Мельничука і Шеремету, то він повинен вислухати перш усе-го мої виводи, а тоді дати місце на своїх сторінках п. Д. Д. Лещиншиному. Хай він теж опрокине кожний мій факт так, як я опрокидаю його слова. Але робити так, як "Укр. Голос", що не вислухавши моєї відповіді, накідається в брудний спосіб на мене, є цілком по методі той сьварливої баби-перекупки, що ніколи не дозволить вислухати людину і своїм то-рохкотінням перериває найпокірніші докази. Чи можна з такими людем полекікувати? З людем, які не мають елементарних понять про культурну полекіку? З людем, яким до-казуєш неправду, а вони ніби не бачать цих доказів? В своїй відповіді я ще не дійшов до того, чи Мельничук і Шеремета сповідалися чи ні, чи села в мої драмі правди, чи ні, чи Мельничук співав перед розстрілом "Інтернаціонал" чи ні, але доказав я на основі документів, що Мельничук і Шеремета йшли на повстання, а не утікали з України, доказав, що вони були комуністами ще на Україні, а рідна сестра Мельничука, яка без сумніву тисяч разів краще поінформована про життя і боротьбу свого брата як "Укр. Голос", прилюдно заявила, що Мельничук і Шеремета йшли на повстання, а не в Чехословаччину на студії, що оба не сповідалися і не причащалися, що Мельничук таки співав перед розстрілом "Інтернаціонал", що Мельничук був комуністом, що моя драма "Дванайцять" правдива і що писанина Д. Д. Лещиншина є великою зневагою для робітничо-селянських героїв. Однак для "Укр. Голосу" ніби не існує всіх цих доказів. Та на світі не тільки один "Укр. Голос". Є тисячі людем, які читають все і цікаються цєю справою і певно самі зможуть найкраще оцінити, по чийому боці правда: чи по того, що без одного факту накідається в простацький спосіб, чи по того, хто спокійно, без базарної лайки підтверджує кожний вивід фактом, датою, свідками, голосами ріжної преси і місцевостями?

В числі з 11. листопада "У. Голос" в нахабний спосіб приписує мені, що я відповідаю "в ріжних псевдонімах та анонімних статтях, замітках і дописах так в "УРВістях", як і в "Робітничі" та "Фармерському Життю". Значачо, що це підла брехня. Анонімами я ніколи не воював і не воюю і маю в руках такі сильні аргументи, що аноніми тут при нічому. Якщо-ж бути в "Укр. Роб. Вістях" дописи про п. Д. Д. Лещиншина, то під ними були підписи. Не треба приписувати другому своїх власних прикмет.

Раджу "Укр. Голосові" не нервуватися, а почекаати на дальші мої докази і як-що вони будуть сумнівні для редакції "Укр. Голосу", я готовий на прилюдному суді підтвердити їх документами. А свій некультурний, лайливий і крайно постацький спосіб писання хай залишить "Укр. Голос", бо є сором для українського націоналізму в Канаді. Істнує-ж якась журналістична етика і газета — їде в світ.

М. Грчан.

ЗАРОБІТНА ПЛАТА І ПРОДУКТИВНІСТЬ В УКР. ПРОМИСЛОВОСТІ.

Заробітна плата виплачується вже робітникам на Україні завжди на час і немає більше на це нарікань, як це було колись. Продуктивність і заробітна плата все зростають.

Виробка на одного робітника в бїжучому році йшла таким темпом: коли прийняти перший квартал за 100, то ми одержимо в другому кварталі — 115%, в третьому — 122%, а в четвертому — 121% (що

пояснюється відпусками робітників).

Взагалі середня виробка на одного робітника в бїжучому році збільшилась на 40% проти 1923—24 року по всій українській промисловості, (по методу підрахунку проф. Струмінана).

Одночасно з ростом виробки відбувався зріст заробітної плати, а саме — за цей самий термін у другому кварталі —

99.8% у третьому — 104.8% і в четвертому — 120.4% — в середньому заробітна плата робітників по всій українській промисловості збільшилась на 17%. В червоних карбованцях середня заробітна плата на одного робітника становила 41 карб. 31 коп.

Це помітне збільшення заробітної плати по всій галузі промисловості пояснюється головню загрузкою робочого дня, устаткуванням підприємств та переходом на акордну систему оплати.

Загалїний підїом української промисловості у майбутньому господарчому році на 76% проти 1924 — 25 року, в звязку з урожаем, дає змогу накреслити в основному дальші шляхи зросту виробу і заробітної плати на наступний рік.

На думку Вищої Ради Народного Господарства у 1925 — 26 році виробка на одного робітника повинна збільшитися при максимальному використанні технічного устаткування підприємств, при підвищенні, там де це можливо, норм виробки, — на 76% проти 1924—25 року, з'окрема по загально-союзних трестах на 73%, а по республіканських на 80%.

Для того, щоб українська промисловість могла виконати виробничу програму, треба буде збільшити кількість робітників до 321 тисяч осіб, при тому нових робітників потрібно кодо 80 тисяч, себ-то на 31% проти бїжучого року.

Продуктивність праці на гадку Вищої Ради Народного Господарства при механізації деяких робіт та збільшенню норм виробки, там де це можливо, підвищиться на 34% по всій українській промисловості, з'окрема по загально-союзних трестах на 35.7%, а по республіканських на 28.7%.

Одночасно гадають збільшити заробітну плату всіх робітників, по попередніх підрахунках, на 26% в середньому.

СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

В суботу, 3-го вересня, в театрі державної опери в Харкові відбулося урочисте святкування відкриття сезону першої української державної опери. На свято зібралася численна публіка, представники уряду, професійних та громадських організацій, а також закордонних консулств.

Зібрання відкрив представник Народного Комісаріату і годової оргкомісії в справі утворення української опери т. Солодуб. Змалювавши етапи розвитку укр. пісен й музики тов. Солодуб побачив, що надає опера працювала на користь робітничо-селянських мас, бо в їх державі української музики, як і музики інших національностей, забезпечена повна свобода і підтримка розвитку.

Представник агітпропу ЦК. К.П.(б.)У. т. Озерський, втаючи відкриття опери, висловив надію, що надалі вона виробить справжній робітничо-селянський репертуар, до утворення якого радянський уряд підготував ґрунт.

Від спілки Робітнич вітав тов. Грудина, від українських комунізаторів та літератів т. Коцицький і від робітників Х.П.З. тов. Новіков.

Далі директором опери тов. Каргальським було зачитано низку привітальних телеграм від артистів московського Великого театру, "Березія", режисера Ляницького, театру ім. Т. Шевченка та інших.

Оркестрою під керівництвом диригента Л. Штейнберга було виконано "Інтернаціонал" а хором — "Заповіт". Після цього відбулася вистава.

Трівке тільки те в революції, що завойовано масами пролетаріату.

Лєнін.

Лєнін — це втілення марксизму в дії.

Радєк.

Карл Маркс обернув соціялізм із утопії в науку. Лєнін повернув цю науку в дію.

Д. Дюпуа.

ВРАЖІННЯ З ПОЇЗДКИ НА РАДЯНСЬКУ УКРАЇНУ.

Розмова українського посла до польського союзу Х. Приступу з представником львівського "Діла".

Український комуністичний посол до польського союзу в Варшаві т. Х. Приступу відбув в літні п. р. подорож по Радянській Україні. Незадовго він вернув з цієї подорожі і мав розмову з представником української націоналістичної газети "Діло". Отже "Діло" містить розмову з т. Приступом на своїх шпальтах. Пікрасуємо, що це лише не сам Приступ, але один з редакції "Діла" на підставі розмови з Приступом. "Діло" є чисто протибільшовицькою газетою і в симпатії до радянської влади на Україні його в ніякому разі підозрювати не можна. Отже ми дослівно подаємо що розмову представника "Діла" з т. Приступом так, як її помістив "Діло". І так в "Ділі" з 20. жовтня читаємо:

"Вчера повернув із поїздки по Радянській Україні посол Приступу. Він поділився дуже радо своїми враженнями з представником нашої редакції та згодився на їх опублікування в нашому органі."

Посол Приступу пробув на Україні від 20. серпня до 15. жовтня. Їхав туди через Славуту, Шепетівку, Бердичів-Київ аж до Харкова. В кожній з названих місцевостей пробув по кілька днів та мав змогу по-знайомитися з місцевим життям.

Вже при переїзді кордону помітив, що перед самим кордоном польська служба цілком замикана усі вікна в вагонах. Щойно в Славуті відкриває їх радянська прикордонна міліція, яка провіряє документи. Сама прикордонна радянська охорона представляється добре одяганою. Усі в чоботах, довгих шинелях старого зразку та червоних кашкетах. З подорожними обходяться чемно. В Славуті потяг стоїть коротко і їде без перестанку аж до Шепетівки, де відбувається нова контролі паспортів а крім того багажів.

Шепетівка, це великий прикордонний митний вузол. Подорожних їхало багато, переважно купців, між якими переважали Німці. Написи на залізничних стаях українські. На баракі призначеному для контролю багажів видні український і польський написи. Вся служба говорить по українськи. Начальник стайї теж урядове по українськи. Біля стайї великанський рух.

З Шепетівки по провірці документів і багажу удався поїзд назад до Славуті, щоб її оглянути та відвідати знайомих ще з часів війни. Бо тоді довелося йому проживати в тій місцевості довгий час. Прекрасний замок Сангушків, що був у Славуті, отався цілий, а тепер відновлений та перероблений на шпиталь. Всі фабрики, що були там перед війною, тепер відновлені та всі працюють. Є там фабрика суконна, фаянсова; паперова і кільканайцять тартаків. Між робітництвом переважають Польки. Вони невдоволені з того, що всі представники польської великої та дрібної буржуазії повтікали. Про відносини в Польщі вони поінформовані знаменито. Мають свій польський робітничий клуб та свою велику кооперативу.

В самому містечку переважають кооперативні крамниці, але є й приватні. Кооперативні мають більшу скількість і більше ріжнородних товарів. Влада в очі не достача мануфактурних виробів, хоч у Славуті є досить контрабандної мануфактури, яку пакують через кордон. Та її по крамниціх не видно.

Шепетівка. В Шепетівці відбувався саме тоді ремонт залізничного двірця та йшла будова 30-ти робітничих і урядових будів. Велика цукрова фабрика вповні відновлена та в часі повороту пос. Приступу домів була вже в руху. Сама

Шепетівка стала тепер дуже рухливою завдяки тому, що в ній повстав окружний центр наслідком нового адміністративного поділу України. Є там кілька кінотеатрів. В тому часі була мандрівна театральна трупа, що давала українські та російські вистави. Відчувається в містечку нестача помешкань, які має запобігти згадана вже будова нових домів. У Шепетівці є величезні склади, в яких громадають поклади для експорту за кордон. Експортують їх звідси цілими вагонами. У всіх урядах урядово по українськи. Між урядовцями є досить Галичан.

На шляху між Шепетівкою й Київом всі стайї повідновлювали. Поїзди курсують незвичайно точно. Не спізняються ні на мінуту. На стайїх величезний порядок і чистота. Пасажирів доповнюють порядком салі. Приїхав каях черга. Навіть до вагонів сідають чергою. Натовпу біля дверей нема, не звачаючи на величезну масу подорожюючих. У вагонах всі написи по українськи і російськи. На кожному місці сміттяри. На підлогу в вагоні кидали сміття не вільно, бо кондуктор за засмічування стягає відразу кару в сумі трьох карбованців. В часі руху пасажирів не сміють переходити з вагону до вагону...

Бердичів. У Бердичеві трамваїв нема, хоч були перед війною. В місті нічого замітнішого не видно. Не видно теж, що би щось нового будувалося. Натомість у повному русі фабрика будови машин для цукроварень. Зветься вона "Прогрес". Директором фабрики є робітник. Йому до помочі є в дирекції ще двоє спеці інженерів. В часі війни ця фабрика не функціювала, а в перших літах війни працювала на обгороду. Була приновлена до військових потреб. Робітники заробляють в ній пересічно від 50 до 60 карбованців у місяць. Всі вони відживлені добре. Натомість одіж у них убога. В місті дуже багато клубів та театрів. Торговельний рух незвичайно живий.

Київ. На залізничному двірці почата велика будова нового двірця. Порядок і чистота доведені до крайно можливих

границь. У самому місті теж чистота і порядок, яких перед тим там не було. До Києва приїхав посол Приступу саме в час, коли всі відповідальні робітничі радянських установ розїхалися на літній відпочинок, а школи теж не функціювали. Тому вглянути в життя установ не мав можності. Панувала тоді всюди літня мертвечина. Оглядаючи центр міста та усі біля вулиці, пооди, в яких громадають тільки дві невідремтовані кам'яниці: одну на Шевченківському Бувварі, а другу на Хрещатику. Все инше відновлене та відбудоване. Що кілька кроків на вулицях коші призначені для сміття і недокурків. За засмічування вулиць карається нещезимими карами. Міліціонер, що зловить прохожого на голичному вичку засмічування вулиці, тут-же на місці стягає з нього грошеву кару, та дає йому за це квиток, як кондуктор у поїзді. Вже остаточно вирішено справу з місцем під будову пам'ятника Т. Шевченкові. Стане він перед будинком університету.

На Дніпрі великий рух. Курсує великі пароплави (прохурові). Всі мости відновлені а ланцюховий міст цілковито відбудований. На другому березі Дніпра (Чернигівщина) на березі зроблено пляжі, на яких виставили маси аматорів, що вигляють у піску. Крім великих пароплавів видно на Дніпрі дуже багато лодок.

В Києві виходить величезний орган "Пролетарська Правда". Вона донедавна виходила по російськи. Тепер виходить виключно на українській мові, відколи злучилася з "Більшовиком". Головним редактором "Пролетарської Правди" є Галичанин Баран. В редакції "П. Правди" працює і бувший головний редактор "Більшовика" Шулак. Другий величезний орган "Радянське Село", що виходив у Києві по українськи, перенесено до Харкова, де він став центральним органом селянських професійних установ.

На всіх державних установах виділяють українські та російські вивіски. На приватних магазинах переважають вивіски російські. У місті дуже багато незвичайно люксуово

влаштування магазинів, ресторанів, инварерів і крамниць. Переважають між ними кооперативні склади та крамниці. В день на вулицях рух незвичайний. Пані повбирани по вимогам найновішої моди. Між мужчинами багато в європейських строях, але переважають "рубашки" толстоїського зразку. Дуже багато тих "рубашок" з шовкового матеріалу. І це разить, бо за ці гроші можна набути європейський стрій. По ресторанах усюди повно людей. Всі кооперативні крамниці та ресторани отворені до 12 год. ночі. Зате приватні зачиняють вже в 8-й годині вечером.

Взагалі кооперативні користуються там величезними привілеями і полєкшами. В невід усі крамниці з артикулами першої потреби відкриті до год. 12 в полудне.

Понеділок є днем відпочинку для персоналу усіх торговельних, харчевих, фризьєрських, купальних і інших підприємств. І тому вигляд міст по понеділках відмінний. Все позамікане, навіть ресторани. Що-ж до тиждневого відпочинку на фабриках, то це залежить від того, як це вирішать самі робітники. Тому багато фабрик відпочиває не в неділю, а в понеділок. Усі державні установи користуються недільним відпочинком.

(Далі буде.)

ВСЕСОЮЗНИЙ РАДЯНСЬКИЙ ПЕРЕПИС.

Центральне статистичне радянське управління виробило план всесоюзного перепису на 1926 рік. Перепис поділено на чотири часті: сільсько-господарську, демографічну, промислову і торговельну.

ТАТАРБУНАРСЬКИЙ ПРОЦЕС

На татарбунарському процесі зачався допит свідків. Поліція офіційно спростовує відомості газет про нові катування підсудних.

ДО ЧЛЕНІВ "МАЙН ВОРКЕРС ЮНІОН ОФ КЕНАДА".

1-го листопада ц. р. відбувся в Лейбріджі, Алта, регулярний майнерський митинг, на якому, після деякої дискусії, номіновано кандидатів на урядові доїстриктрової ексекутиві "Майн ВОРКЕРС ЮНІОН ОФ КЕНАДА". Номіновано слідуючих: Д. Мекнеба, з Лейбріджа, Алта, на президента; І. Стокалюк, з Колмен, Алта, на заступника президента і Е. Малабона, з Кенмор, Алта, на секретаря.

Що до Д. Мекнеба, то він людина досить поступова і проти робітничих інтересів не виступав. Тільки-ж в той думки, що добре було-б, коли-б він остався такі туди в місці і старався сам їти не даліше вперед; робітників провадити за собою. Не добре також, щоб в нашу ексекутиву не увійшов майнер з такого важкого майнерського дистрикту, як Дромгелдер. Це дуже важке. І на мою думку нам треба з тим розхатися та вибрати на президента Дж. Мекнеба, якого по-ставили товариші майнери з Дромгелдер.

На заступника президента нема відповідального кандидата, як т. І. Стокалюк. Про нього нема що писати, бо він добре відомий всім майнерам на заході. Всі ми повинні віддати на нього наші голоси і вибрати його на становище заступника президента, а зовсім певно помилки не зробимо.

С. Малабона, з Кенмор, Алта, я знаю особисто вже кілька років. Він був активним в юнії і брав участь в майнерському страйку, хоч був "фаєр-босом", за що й попав на "чорну лісту". Яке довіряє він здобув був собі нехай послужить факт, що майнери тоді виїхали за него і друтих таких на страйк, і примусили компанію взяти їх назад до праці. Малабоні становива "фаєр-боса" вже не дали тільки іншу роботу.

На піддистриктового члена ради (борд-мембер) в околиці Лейбріджа номіновано Дж. Слона, з Лейбріджа. Є він чоловіком досить поступовим і гріхів проти робітників за собою не має. Слон досить близько держить руку з українськими товаришами.

Побажаним було-б, щоб товариші і з других місцевостей висказали свою думку, що до них виборів, бо часу вже не багато осталося.

Вибори відбудуться 30. листопада ц. р. Тож пишіть, товариші, щоб ми могли разом вибрати найвідповідніших людей до ексекутиві.

Робкор.

Лейбрідж, Алта.

3 РОБІТНИЧОГО ЖИТТЯ.

Корбин, Б. К.

Корбин, Б. К., — майнерська місцевість також тут працюють робітники і в лісі. Умовини праці майнерів подібні як взагалі на Крове Нетт Пес. Майна стало не працює. Є тут робітники ріжних національностей: Українці, Словаци, Англіяці, Скотляндці, Італіяці. За крамичи умовинами

праці нема кому вшанувати. Як вони зривали папіро і розбивали коїно, то обидва, що буде багато роботи. Але та обидва не справді. Робітничі все послухають до панів свій комітет вшанувати тих обидва, але пані і даліше збувають комітет обидвами, а всі робітничі домагаються кидати до коша. Так робітничі дали себе зламати капіталістам. А це тому, що несправді. Робітничі поділені на національності, потім самотонка також спиває думку і солідарність робітничу. Киньте, товариші, ті неморальні вички, беріться до читання робітничої літератури та до думани.

Згадаю також про вибори 29. жовтня. Панські привокати, агенти консервативної та ліберальної партій були вже в той день приготівані, щоб зібрати робітничі голоси. Приїхали сюди й агітували. А до голосовання возили автомобілями, але тільки робітничі дає їм свій голос. Возити вони мусіли, бо иннак багато робітничих носів не голосувало-б. З ліскової кемпи робітників більше, як дві млілі до міста. Отжод до голосовання панів-робітничі призовали, а з голосовання то вже робітничі мусіли їти геть. Не бракувало тут того дня горівки та пива. Заде робітничі до склепу, а там його вже частують. Так за чарку продаває несправді робітничий свій голос панам, своїм висказує.

Ось що робить наша несправдість. Нас неограничених, темних панам дуже легко одурити, купити, а потім ми жаліємося, що нам тяжко жити. А коли робітнича організація дає відозву, повсякчас, вказує як ми повинні поступати, то цього ми не слухаємо, бо... там нема самотонки. За те ми тишімося, як пані дурять нас грушкима на вербі. Між нами, сівдомими товаришами, є також одна велика хиба, через яку ми не голосуємо, а це через те, що не маємо горожанських паперів. А ми їх повинні мати. Тому клянчусь вас, товариші, вибравте горожанські папери, бо иннакше ми не зможемо взяти належної участі в політичному життю цієї країни. Вуглекоп.

ПОМИЛКА НЕ З ВИНИ РЕДАКЦІ.

В "Укр. Роб. Вістях" з 3. листопада поміщено на першій сторони новинку з Варшави, в котрій говориться, що у Львові арештовано батька розстріляного шляхтою комуніста Ботвіна. В новинці говориться, що арештовано його за фотографування гробу Ботвіна. Наспівші українські газети зі Львова доносять, що арештовано не батька, але брата Ботвіна. З чого видно, що телеграфічна агенція перекутила і зробила з брата батька і в такому змісті вістали цію новинку ріжні газети.

ВСЯЧИНА.

Юрко Тютюнник — актор. — Юрко Тютюнник, відомий петлюрівський отаман, що повернув на Україну, служив тепер в українському кіно (там виробляють "мунвінг-лікчер"). Саме тепер він приготівляє фільми з часів повстання проти гетьманів та з часів боротьби Петлюри з більшовиками. В ті фільми Тютюнник сам грає власну роль, тоб-то роль отамана повстанчої ватаги.

Одів Адама в штани, а Еву в спідничку. — В італійському місті Пізі архієпископ заборонив жінкам їти до костела з голими грудьми та в коротких спідничках. Жінки написали до архієпископа і запитали, чому він зробив такі зарядження для гетерішних жінок, коли в тому самому костелі в Пізі є статуї голих Адама і Еви та інших святих. Не довго думавши, архієпископ сказав вшити для Адама штани, а для Еви спідничку, що зістало виконано.

Врангель "зрезигнував". — Відомий білогвардійський генерал Врангель, скієний більшовиками в 1920 році з Криму в Чорне море, "зрезигнував" і переїздає до свого попередника Денікіна до Брукселя. Вандервельде може замаринувати цих білогвардійців і здати в архів.

Суддя вмер підчас суду. — На другий день розправи над Штайгером у Львові, за атенданта на президента Войцеховського, вмер наглою смертю суддя присяганий Шулякевич.

(Далі буде.)

М. ІРЧАН

12)

В обороні робітничо-селянських героїв Мельничука і Шеремети

(Продовження.)

Зараз після передовиці є стаття П. Шеремети п. н.: "Голод". По мойому ця стаття найкраще підкреслює, хто такий був т. Шеремета і я подаю її в цілості:

"Новий страшний голод їде на молоді радянські республіки. Їде ї він почав свою роботу — залізною своєю косякою косить змарнілі людські голови, валить до долу і не розбирає. Те малих, веселих хлопечент, те стрункі по-статі дівчат ї сивих борід не минає. Голод великий пан. Хто-ж з нас навикне не знайомився з ним? — Ми діти землі чорних могодистих рук, ми його знаємо! Ми бачили його, сего страшного гостя в наших селянських хатах і в сірчих ровах стрілецьких, ми знаємо з ним і з тюрем польських, денікінських, румунських.

І от, сей непроханий гість завітав в нашу Республіку. На виснажених, знесилених пролетаріях України, пролетарів Росії впадо і се нещастя.

Немов на глум шуктує доля і до горнила терпіння докладає іще муки голоду. З радістю затерли руки виметені мітлою пролетарської революції чорні круки в чересках, шлангах і пагонах". (Підчеркнення в цій статті мої. М. І.) Злудна надія на смуті голодних дітей повернути собі утрачений рай, заблискала в них.

...птаство) жваво залопотіло крильми і насторожилось летіти аж під добру погоду в вірей. Та не просянується. Дружні закликки до взаємної помочі, сильна воля всіх вийти з трудного положення, гомоно понеслася на просторах федерації. З усіх кінців їдуть допомоги. Велика Червона Армія впереді всіх! Вона перша відкунула і понесла свої і так худі пайки голодним. Та не лиш Армія, але село і місто несе і жертвує.

І меркють надії і Юди хлять голови вниз. Неправе їх діло — спекуляція на голоді, щоб

дійти до влади, розбивається. Вірею їм не вдати!

Пролетаріят, який три роки несе тягарі Революції, ї сей раз докаже, що марні надії їх. Він переможе і на фронті голоду, як переміг на других фронтах. Запорука в тім — свідомість пролетарських мас і пролетарська дисципліна. Відлий союз пролетарів цілого світа допоможе голодним своїм братам і дасть вийти побідно кузиці Світової Революції, Республікам Росії і України.

Хай живе нерозривний союз пролетарів всего світа! П. Шеремета."

Вкінці уривки з листів до мене в Київ. Сквира, 5. серпня 1921.

Дорогий Дружко! Користаю з нагоди і передаю т. Сірком декілька слів Тобі. Вправді новин ніяких в мене. Населення любить нас, а бандітизм після нашого прибуття в повіт — ущуц. Бо ми не жартуємо, про це добре знає хоч-би "отаман" Трепко, якому ми вшпалі перцю в Уманщині... Твого "Бунтаря" ставимо і ставимо і чи не кожний з нас знає його на память. Гарна річ. Коли-то ми вже виставимо його в нашому Львові?

Прошу Тебе дуже, Ти закопавсь в Києві і певно зможеш достати з Державного Видавництва книжок. Хлопці гинуть читати, а новини дуже рідко попадають до нас. Ми готові заплачати... Що думаєш робити далі? Не вікувати-ж нам тут. На Україні боротьба дійшла так сказати до кінця, а в нас, в Галичині, треба її починати..."

Другий лист. Бердичів, 7. травня 1922.

"Мельничук дуже жалів, що не бачився з Тобою, як Ти був в Бердичеві. Можливо, що приїде він небаром в Київ. Повітарком (поітовий партійний комітет. М. І.) пропонує йому їти на агрономію, але він покищо отгарається.

Дякую Тобі за книжки, які одержав я сьогодні. Особливо за українську історію літератури. Я все ще в гімназії, але, як бачу, це не моя

робота. Хочеться простору, боїв, небезпек... Знаєш, такі жалі, що галицькі комуністи сидять тут. Їх треба в Галичині, там їх дієсна робота. А то зробили мене вчителем, а Степана членом мандрівної комісії і — кинесмо. Ніби це наша робота? Вона потрібна, але в галицькому підпіллі принесла-б ліпші успіхи.

Чи вже одержав листа від дружини? А як з Твоім виїздом закордон? Маєш вже дозвіл на виїзд? Коли виїдеш?..." Як будеш закордоном, то вітай від мене всю усусуську стару братію. І пишні..."

Коли замалі ці докази, то в дальшому розділі я ще яркіше підкреслюю їх. А тепер перейдемо до листів т. Мельничука, які, без сумніву, ще сильніше докажуть, хто Він був і в що вірив.

Степан Мельничук.

Уривок з листа до швагера Василя Чередарчука, вчителя гімназії в Коломиї.

15. XII. 1921.

"Сьогодні я одержав з дому лист і хочу написати Тобі кілька слів... В листі пишуть мені, що всі здорові, а від листом відписуються тама і мама, між тим коли я вже довідався, що мама моя померла в березні 1920 р. Не знаю, кому мене в той спосіб хочуть обманувати? Розуміється, вістка про смерть матері мене сильно вразила, але я, як матеріаліст, маю ще на стільки розуму і сили духа, щоб її пережити..."

Як бачимо, т. Мельничук підходив до всего з матеріалістичної точки погляду, що властива перш усього освіченим комуністам.

З листа до сестри Марії, Анни, брата Ярослава і Миколи:

15. XII. 1921.

"Дороженькі! Я за тих три роки пережив дуже, дуже багато. Я пізнав світ, пізнав ріжницю, пізнав нові правди..."

"Коли я приїду до Вас, цього не можу напевно сказати, але думаю, що приїду до Вас з дуже гарним дарунком. Що це за дарунок, це вже довідається, як приїду..."

Очевидно, т. Мельничук під "дарунком" розумів визволення Галичини від польських панів.

Та найбільш характерним листом т. Мельничука є цей, що вірно переписую з його оригі-

3) В той час моя дружина вже три місяці перебувала в Чехословаччині, її рідному краю, куди виїхала з родичами з Києва. В квітні 1922 мене повідомлено з Чехії про поважно zagrożений стан здоров'я моєї дружини і я їд став дозвіл виїхати за границю. В Києві чекав тільки на візу чехословацького уряду, якого він дозволяв мені наїїх в Чехію. Вїду їдстав 18. травня і 19. виїхав з Києва. — М. І.

1) В чересках і пагонах ходили денікіни і врангеліці (Шіхні, це козачка шпанка з хвостом).

2) Від старости, газета в цьому місці інтерєлас і одної стрічки я не можу відчитати. Докладше, що мова їде про "чорних круки за границю" — ворогів раддіади.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

МІТІНГ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОГО ТОВАРИСТВА.

Вітнігер, Ман.

В неділю, 8. листопада, в годін 2.30 по полудні відбувся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу мітинг в нагоді третьої річниці існування Робітничого Запомогого Товариства.

Мітинг відкрив т. М. Шаталовський і вкворті повисно його значення та що таке Робітниче Запомогого Товариство, хто його організував, з якою метою і яку користь воно несе робітникам і робітницям, що є його членами.

Хоч дуже слабо агітаційну роботу проваджалося за минулі три роки серед українського робітництва в Канаді на користь Р.З.Т. то все-ж така організація хоч повільно, але стала розвиватися.

Віттак голова покликів до слова т. Навізівський. Тов. Навізівський на вступі своєї промови зазначив, що хоч організація робота велася слабо, Робітниче Запомогого Товариство в Канаді члється тепер 1500 членів. Робітниче Запомогого Товариство за три роки свого існування виплатило сім тисяч дол. допомоги своїм членам. За той сам час Робітниче Запомогого Товариство виплатило 800 доларів померлим. В самому Вінніпегу, де найбільше організованого відділу Р.З.Т., виплачено допомоги за самий лише 1925 рік 1,500 доларів, а померлих 200 доларів.

В самому вінніпегському відділі є около 400 членів. За останній рік, від 1. січня 1925 року до кінця жовтня вступило до відділу 68 членів.

Це свідчить, що організація поступово входить і в правильну шляху свого розвитку.

Тов. Навізівський йвів багато примір рішучі, між робітничими організаціями, а неробітничими, які хоч складаються з робітників, однак і під контролем противників робітничих інтересів. Віттак промовець відіграв головні точки статута Р.З.Т. та яку допомогу видає Р.З.Т. своїм членам. Одне багато робітників не є членами організації, а це через свою невідомість. Невідома людина не хоче йти до організації взагалі, а коли йде, то до такої, що шкідлива робітникам і його власним інтересам. Є робітники, що їм дуже страшно виглядає платити по одному долару на місяць, але часто таким робітникам зовсім не страшно заплатити 10 доларів за фляшку самогону. А в наслідок нег не й в суді треба заплатити кілька десятків, або сотень доларів. Тож коли-б той робітник хотів подумати над своїм завтрашнім днем, він краще став би членом Р.З.Т.

Салдунок промовляв т. Попович. Він зазначив, що на початку мітінгу не був присутнім, бо промовляв на мітінгу в честь 8-ої річниці жовтєвої революції, що улаштування старшим Комуністичної Партії Канади. Промовляючи далі, вказав, як організація допомагає робітникам. Він навів примір, як один робітник у Вінніпегу, нечлен організації, захорішився,

ВІДКРИТТЯ НОВОГО ФАРМЕРСЬКОГО ДОМУ.

Вітнігер, Ман.

Два, 26 жовтня відбулося в Берлін відкриття нового Фармерського Дому. З той нагоди віділа в Кемекс спільно з нашим відділом відіграв драму "За правду і волю народу". Три були не дуже добре, бо нашим аматорам треба було ходити на проби до Кемекс аж 14 миль, а до того ще й робота поря. Однак публіка була дуже вдоволема. Треба зазначити, що публіка не захоплювалася як сама і в драматичних сценах смілася.

Перед розпочаттям гри т. Палко повисно присутнім зміст драми і просив, щоб захоплювалися тихо. Як приселася куртина — аматори відіспівали "Інтернаціонал". По першій ді промовляв т. Віктор, з Кемекс, Саск. і повисно тяжкий стан працюючих та вказав, який він був-би, коли-б були організовані. Він кликав залишити релігійну та рікогнаціональну ворожнечу і йти всім рука в руку проти свого ворога — виснувачів. По скінченню 2-ої ді промовляв т. А. Кочин до Духоборів, який кликав їх ставати членами нашого Фармерського Дому, або організувати своє товариство.

По скінченню представлення аматори відіспівали Марселезу, а після нею т. Оніщенко з Канори зясував присутнім, яку роботу роблять наш Дом, вказав, що вони є школами для дорослих і дітей, школами музики і співу. Він вказав на хрестичку роботу патріотичної братії, яка стареється шкідити нашій організації та закликав присутніх до колекти на сплату доуги будинку. Присутні склали \$39.60 а сам т. Оніщенко жертвував 10 доларів, за що йому і всім жертводавцям шіра подяка. Дохід з представлення в сумі \$50.00 ми жертвуємо на Вінний Курсіє спільно з кемексськими товаришами. Одноразово організації допомогти Вишному Освітньому Курсіє, бо цей курс має дати нам робітників для організації. Багато ми кинули свого життям заправданого ми денга в нашу рідну територію, а тепер даймо на таку шість, яка нас раз на все просвітає-ба. Хоч наш ворог кидать на нас болатом, але ми на це не звертаємо уваги і даймо допомогу нашим освітнім інститутам та нашій робітничо-фермерській пресі. Преси треба допомогти, щоб вона дала таке-ж завзято побивала наших ворогів, а нас просвітає-ба. Бо тільки просвітавшись, ми будемо знати хто наш ворог, а хто приятель. Тож-до праці, товариші!

Павао Ястремський.

ВИБОРЧА ГОРЯЧКА.

Венкувер, Б. К.

Останніми часами велася виборча горячка. Великого і малого формату оголошення, з гадками на них пиками кандидатів дивилися на нас з усіх угодів, навіть в театрах, стріт-карах. Подекуди були розліпані оголошення рукою писані, без фотографій — це робітничого кандидата. Такі вони бідні виглядали проти оголошень буржуазних кандидатів. Розуміється, свідомий робітник не дивився на розмір оголошення і давав свій голос на робітничого кандидата, бо знав, що робітничий кандидат буде обороняти робітничі інтереси. Пани, бизнесмени і їх наймити йшли за павськими кандидатами. Савт-венкуверська просвіта устроювала танці і запрошувала на них консервативних промовців... Це за охлад. А як один робітник запротестував проти цього, то ці підпанки назвали його "Джеком". Але прийдє час, що й худоба пізнає бога.

Попада цей допис за стінною газетою в Венкувер, хоч не досвідно.

Н. Л.

РОЗЧАРОВАНИ ІНТЕЛІГЕНТИ.

Манітреал, Кве.

Українські робітники й робітниця чи в Манітреалі, Торонто чи в Вінніпегу дуже не годяться і не знають, як треба шанувати "рідну інтелігенцію". Ось, скажемо, приїжджає з Галечини до Канади вчитель, чи сільський гімназист. Ніхто з робітників їх не зустріває, до себе не приймає. Приїждє, кажуть, то працює, а радується тут нема чого і срічати нема потреби. Якщо він стоїть з працюючими, сам нас знайде, допитається до робітничої організації.

Приїде цей інтелігент до Канади і починає вичувати, де-б то йому примоститися. Приїде до одної організації, перше до патріотичної, потім до другої, а там вже й до робітничої заблукаться. І розчарується. Чому, каже, поділялися між собою? Між Українцями повинна бути одна церква і одна організація. Класової боротьби і класових ріжниць він не помічає, або не хоче помічати і під-одною організацією розуміє патріотичну. Ходить так інтелігент, йде раз до синьо-жовтих, раз до червоних, сядє й мовчить та сопє як ковальський міх. Це він так стареється допровадити до злуки, або просто думає, що "то мовчить, той двоє навчить". Але роботи нема і нема що їсти. В "Укр. Роб. Вістях" проголошується, що в такій чи іншій місцевості потрібно чителя. Не розбріаючи, що це пошукує організація, наш інтелігент лише листа до Вінніпегу, що він якраз шукає посади вчителя і то в робітничій організації, з якою він стоїть тією і душею.

Центришкларда бере їм і адресу того інтелігента і посилає до той місцевості, є який потрібно чителя. А та пише до організації той місцевості, з якої той вчитель зголошується і пише, чи товариші знають його, чи він справді вчитель, тоб-то пише по рекомендацію. Ось так якраз написала одна наша організація по рекомендацію одного вчителя з Манітреалу. А манітреальська робітничая організація і не чула про такого "доброго вчителя", її самий треба вчителя до Робітничої Діточої Школи, а вона й попитя не має, що в тому самому місті, є який добрий вчитель. Збираються члени місцевої робітничої організації і йдуть на прислану адресу шукати вчителя. Прийшли й допитались, до він поїхав вже до Злучених Леправ вчитися на пресбитеріанського попа.

На тому й ціла справа закінчується. Сєсь тут укр. інтелігенція, а яка користь з неї працюючим? Трапляються однікі винятки, але тільки однікі. Решта бавує десь, мовчить і сопє поки не "з'американизується". А як тільки з'американизується, всі піде в агенти і на тому кінься.

Хлоп з Манітреалу.

ІМЕНА ЖЕРТВОДАВЦІВ ДЛЯ ХОРОГО ТОВА. ВАСИЛЯ МЕГАСА В ТРАНСКОНА, МАН.

В Транскона зібрано для хорого т. Мегаса на листи від слідуючих т.т.: \$2.00: М. Смит, С. Лубас, Р. Мартинюк, В. Новак; по \$1.00: А. Служук,

ДО ВСЕГО ЧЛЕНСТВА СТОВАРИШЕННЯ УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ ДІМ В ДРОМГЕЛЕР, АЛТА.

відомого і заінкорпорованого в провінції Альберті, як "Mechanics and Literary Institute of the Ukrainian Labor Temple Association of Drumheller".

Оцим повідомляється всіх членів Товаришества Український Робітничий Дім в Дромгелер, відомого і заінкорпорованого в провінції Альберті, як "Mechanics and Literary Institute of the Ukrainian Labor Temple Association of Drumheller", що в четвер, 26. листопада 1925 року, в годін 8.30 вечером, відбувається в Українським Робітничім Домі в Дромгелер

СПЕЦІАЛЬНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНСТВА ВИЩЕ ЗГАДАНОВОГО ТОВАРИСТВА.

Ціль цих зборів слідуоюча:

1. Перевести ухвалу і висловити згоду членства Товаришества Український Робітничий Дім (Mechanics and Literary Institute of the Ukrainian Labor Temple Association of Drumheller), та уповажити директорів (заряд) і тростів про злуку майна згаданого Товариства з Товариством Український Робітничо-Фармерський Дім і виготовити та підписати всі потрібні документи, що їх буде потрібно до повного і цілковитого виконання згаданої злуки і уповажити згаданих директорів (заряд) або тростів та припоручити їм виконати всі потрібні кроки, справи й річи, які буде потрібно, в звязку з вище згаданого амагалацією, так як директорам (зарядові) прикажється, або як вони уважатимуть за відповідне.

2. Перевести ухвалу, що Товаришества Український Робітничий Дім (Mechanics and Literary Institute of the Ukrainian Labor Temple Association of Drumheller) і членство лудиться з Товариством Український Робітничо-Фармерський Дім разом з майном, довгами і зобовязаннями Товариства.

3. Полагодити всім інші справи, які звичайно полагоджується на загальних зборах, або такі, що можуть виникнути під час дискусії над пропонуваннями резолюціями.

Ця справа є надзвичайно важна для кожного члена й членкині нашого Товариства, тому просимо кожного щоб Ви прийшли на цей мітинг в вище означених місці, дні і часі.

За Заряд Товариства,
С. Ніксіфорик, голова. Н. Харик, секретар.
Дромгелер, 26. вересня 1925 р.

ДІТОЧИЙ КОНЦЕРТ І ПРЕДСТАВЛЕННЯ.

Старанням відділу ТУРФДім в Егониві та Тімніс відіграно в Егониві дня 18. жовтня п. р. діточий концерт представлення — одноактний п. н. "Білі діти", в котрому брали участь виключно діти Укр. Роб. Діточої Школи під проводом т. Гнатюка з Тімніс. Концерт отворено відіспіванням діточого "Інтернаціоналу". В програму входили українські революційні і народні пісні, декламації, гра на "Мандолинах", солю, а також промова т. Гнатюка, котрий говорив на організаційну тему. Діти відіграли вище згадану одноктну, котрої випала достя гарно, за що публіка нагородила їх гримками оплесками. Словом концерт і представлення випали доволіючі. Публіка була досить заінтересована виступами молодих товаришів і товаришок, котрі розселили нас своїми піснями і нагороджувала їх чоколядою. На цьому місці слідуємо широким сердечним подяку відділові ТУРФДім в Тімніс, а рівночасно учителям т. Гнатюкові, котрий немало потрудився над вивченням цієї молодечої дітвори. Жаль тільки, що на цей концерт прибуло мале число глядачів, однак кажучи правду у нас більше інтересуються якимись хрестинами та іменинами, бо нам знайдеється "свячене", а на наших підприємствах цього нема і вони такти підприємствам не дуже раді. Однак віримо, що і вони зрозуміють за який час, що таке організація і підуть шляхом слідом, котрий промовець шлях до кращого майбутнього.

Робков Б. К.

"РОДИНА ШІТКАРІВ" В ВЕГРЕВІЛ, АЛТА.

Як довго жне й буде жите робітничая організація, так довго буде жите й розвиватися робітничє місцеведко. І як про робітничю організацію, так і про її роботу на місцевому фронті ми будемо говорити.

На цьому місці хочу сказати дещо про товарише жите у Вегревіл та про театральну працю після літнього сезону. Праця в тому напрямі, хоч повільно, але стала поступати вперед. Діточа школа, пробі співа та представлень відбуваються. В відділі Жіночої Секції дещо застїя з причини особистих непорозумінь. Треба признати, що між жинами брак глибокого розуміння організаційної жите. Але з часом і це перекиється.

ЦІКАВА І ПОВЧАЮЧА КОМЕДІЯ!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

вдігравє

В СУБОТУ, 14. ЛИСТОПАДА 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

надзвичайно цікаву і повчачою комедію п. н.:

НА ПЕРЕЛАЗІ

Ціла революція відбувається на перелазі між двома господарями: багатцем і бідняком. Щоб вони чи їх діти не робили, то все вони стрічаються на перелазі. Куди-б котрий не повернувся то все опиниться на перелазі. Така штука — той перелаз, що можна з него і посміятися і багато навчитися. Одним словом ціла революція на перелазі. Обовязково прийдїть, щоб опісля не жалували.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ НА ТИКЕТИ НЕ ЗМІНЕНІ: 50, 40 І 25 ЦЕНТИВ.

Радино тикети набувати завчасу: шодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

устроює

В НЕДІЛЮ, 15. ЛИСТОПАДА 1925 Р.

В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА БАГАТА І ГАРНА. В КОНЦЕРТІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ ІМШАНИЙ ХОР, СОЛІСТИ І МАНДОЛІНОВА ОРХЕСТРА.

На концерті виступить також т-ка Ліза Попович.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛІЙНИМИ ДАТКАМИ.

ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ В ІСТ КИЛДОНАН!

Старанням Листопадового Комітету відбудеться в неділю, по полудні, дня 15. листопада, в Укр. Робітничім Домі в Іст Килдонан

ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

дохід з котрої піде на допомогу нашій пресі.

Музика під проводом Гуцїляка. Забава починається в 2. год. по полудні і буде тревати до 7-ої год. вечером.

Вступ для дітей без родичів заборонений.

В неділю вечером, дня 15. листопада, відбудеться в Укр. Робітничім Домі в Іст Килдонан

КОНЦЕРТ-СВЯТО

з цікавою і доброю програмою. Вступ за добровільними датками. Приходить всі!

Листопадовий Комітет в Іст Килдонан.

БАЗАР В УКР. РОБ. ДОМІ В САСКАТУНІ.

Старанням відділу Жіночої Секції відбудеться в днях 18., 19., 20. і 21. листопада в Укр. Роб. Домі в Саскатуні

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР.

На базарі можна буде набути гарні ріжнородні річи, будуть устроєні ріжні забави і гри. Так само буде першорядна кухня, та кожного разу будуть смачні перекуски. Комітет ручить за вдоволення. Приходить всі і кличте своїх знайомих.

С. Г., секретар

ПОТРЕБНО першорядного кухаря до ресторанту, який міг-би варити англійські і українські страви. Платня після угоди, тижнево або місячно. Зголошуватися на адресу: Jurko Porayko 63 McDonald Ave., Winnipeg, Man.

БАЗАР В УКР. РОБ. ДОМІ В МУС ДЖО, САСК.

Старанням відділу Жіночої Секції відбудеться в днях 18., 19. і 20. листопада в Укр. Роб. Домі в Мус Джо, Саск.

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР.

На базарі можна буде купити гарні ріжнородні річи, будуть устроєні ріжні забави і гри, розіграшки і т. д. Комітет ширю запрошує українських робітників і робітниць міста Мус Джо, щоб не оминули цього великого базару, а прийшли численно, а певно не пожалують.

М. Г. секр.
базарового комітету.

В Манітреалі відкриваються автомобільно-тракторні КУРСИ.

1. Навчання відбуватимуться на українській, російській і англійській мовах.

2. Навчання вечірні, чотири рази на тиждень, теорія і практика.

3. Речиньє курсу від 5 до 6 місяців.

4. Після скінчення курсу і іспиту курсантові дається сертифікат

ШОФЕРА-МЕХАНІКА
Впис і приминання від 1. до 15. листопада 1925 р. За подробицями зголошуватися кожного дня від години 7. до 9. вечером в ROSEMOUNT MOTOR CAR CO. LTD. Cor. Carriere & Irberville Streets, Tel.: Calumet 4873

Інженір-технолог: Т. А. Животовський.
Інструктор-механік: С. А. Кинделевич.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі свого брата Федора Мандзюка, з сєда Города, який міг-би варити англійські і українські страви. Платня після угоди, тижнево або місячно. Зголошуватися на адресу: Mike Mandziuk, Castle Mountain, Alta.